

## PERU: Otvoreno pismo gospođi zastupnici Zdravki Bušić



Poštovana gospođo Bušić,

Moje ime je Mirko Luka Lissa Vodanović, rođen sam u Limi – Peruu. Moji djedovi su došli tu nakon

Drugog svjetskog rata.

Od kada se sjećam, uvijek sam slušao riječ „Hrvatska“. Od kuće se sjećam slike blaženog kardinala Alojzije Stepinca, *Advocata Croatiae fidelissima* i hrvatskog grba.

Svake nedjelje odlazim u hrvatsku crkvu Svetog Leopolda Mandića i sudjelujem u zboru i misi.

Ponosan sam predstavnik Perua u Hrvatskom svjetskom kongresu (hrvatska organizacija koja postoji već 27 godina i zastupljena je u više od 30 zemalja). Također sudjelujem u odboru Zajednice Hrvata Dubrovnik, drugo uzastopno razdoblje (ustanova sa 114 godina života) te sam ponosan član Hrvatskog društveno-kulturnog kluba Jadran čiji je suosnivač bio moj djed.

U Peruu aktivno djelujem u svim hrvatskim institucijama, a u svom okruženju širim ljubav prema Hrvatskoj, čuvajući naše običaje i poštivajući hrvatsku povijest.

Prije svega, dopustite mi da Vam čestitam što ste jedna od tri demokratski izabranih zastupnika koji će u Hrvatskom saboru predstavljati Hrvate iz Bosne i Hercegovine i Hrvate u izvandomovinstvu.

Zbog globalne nepovoljne situacije u kojoj se nalazimo, ovi izbori bili su netipični jer, uz već postojeći mali broj biračkih mjesta, neka od njih ove su godine čak bila i zatvorena. Upravo zbog toga, smatram da činjenica što ste bili izabrani u takvim okolnostima nesumnjivo stvara veću odgovornost, a i vjerujte mi, da sam imao priliku glasati u Peruu, s ponosom bih izrazio svoj glas, ali, na žalost, imamo samo počasni konzulat.

Znam da ste nekoliko godina živjeli u Sjedinjenim Američkim Državama. Znam za sve Vaše gorljive ideale za otadžbinu iz tih vremena, jer ste između ostaloga bili član dvomjesečnika „Hrvatica – za ženu i dom“ u Chicagu zajedno s gospođom Vinkom (Vodanović) Pović, koja je bila sestra moga djeda. Iz tog razloga, i puno više, Vi znate što znači boriti se i uzvikivati prava ili nepravde hrvatskog naroda izvan domovine. Sad smo sigurno u nekoj drugoj eri, ali moram priznati da ravnodušnost ili neaktivnost i dalje uzrokuju bol.

Također imam obitelj u Bosni i Hercegovini i svjestan sam i njihovih problema kao što je osnivanje trećeg entiteta, problem tvornice Aluminijske u Mostaru, itd. Možda drugačiji problemi od onih iz izvandomovinstva, ali početak je isti. „Pažnja i predispozicija“. Međutim, siguran sam da su Savjet vlade za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Hrvatski svjetski kongres i druga tijela još uvijek spremna dati svoj doprinos za ostvarenje zajedničkog cilja.

U mom su srcu još uvijek urezane one lijepe riječi koje ste nam uputili prilikom Vašeg posjeta Peruu u funkciji državne tajnice, 2018. godine.

Završavam kratkom rečenicom Viktora Vida *“Hvala Ti, Gospodine, u svijetu sam bio. Pod Tvojom krošnjom sjena među sjenama”*.

Želim Vam najbolje uspjehe u Vašem radu.

Srdačno,

Mirko Luka Lissa Vodanović